

ZLOMY A PĀ~ELOMY - XXVI.

PondĀ~lĀ-, 15 duben 2013

Ono vĀ~bec není špatný, si obĀ•as obĀ•erstvit to, proĀ• s nĀ~kým Ā•lovĀ~k je. A teĀ• nemyslím takové ty morálnĀ~ kladnĀ~ pohledy, ale ty úplnĀ~ normální lidské, kvĀ~li kterým se nĀ~kdy zdrhne úplnĀ~ jinam. Koukal jsem na Pavlínu, která Ā~ivĀ~ diskutovala s Mirkem o geologii, slušelo jí to a kdybych jí v Ā~ivotĀ~ nepotkal, zaĀ•al bych jí právĀ~ teĀ• balit.

TakĀ~e jsem to vlastnĀ~ zaĀ•al i tak, protoĀ~e jsem na ní i na to balení dostal chuĀ~. Mirek u nás nakonec pĀ~espal (zapomněl na nĀ~jaké sexuální hrátky ve tĀ~ech), a já si Pavlínu smilnĀ~ vychutnal a ta potvora to pĀ~esně takhle chtĀ~la. Mám takový pocit, Ā~e Ā~it se Ā~enskou, u které vás ani nenapadne ji obĀ•as plácnout po zadku, nemá smysl. AspoĀ~ mnĀ~ by v takovém vztahu nĀ~co chybĀ~lo. NĀ~co hodnĀ~ dĀ~leĀ~itého. A pak to pĀ~eslo. Sotva Mirek odjel, zjistil jsem, Ā~e mám na nĀ~ chuĀ~. „Poslouchej… ty máš urĀ~itĀ~ zdravotnický odeĀ~eneš… Pavlína na mnĀ~ zvdĀ~koukla.„ Ty máš dĀ~síš,“ usmála se rošácky. „ Copak to po mnĀ~ budeš chtít?„ No jak jsme vĀ•era trošku Ā~ádili…“ No trošku... trošku hodnĀ~… ale bylo to kouzelný,“ líbila máš mezi utĀ~ením talíĀ~ku a hrnku. Pak obojí odloĀ~ila, pĀ~itáhla si máš pĀ~itlaĀ~ila si bĀ~íško k mému.„...tak se mi pak krásnĀ~ spalo. A máš jsem nádherný sen.„ A copak se ti to zdálo, miláĀ~ku?„ To bys nevĀ~Ā~ila.„ TobĀ~ vĀ~Ā~ím úplnĀ~ všechno,“ pokusila se zasunout mi jazyk do úst. „ Zdálo se mi, Ā~e jsem byl malej kluk … a mamka mi udĀ~lala jídlo, který jsem tenkrát miloval. OsmaĀ~enej lanĀ~mít s bramborovou kaší.„ Si robíš prĀ•u?„ odtáhla se. „ ProĀ•? Ty nevíš,š co je lanšmit? To je takový jako maso v konzervĀ~, ale úplnĀ~ semletý.„ Já vím, co je lanšmit. Ale jak mášĀ~eš od lásky pĀ~ejít rovnou k jídlu? To nechápu.„ No a proĀ• ne? VĀ~dyĀ~ to spolu souvisí. I pĀ~ísloví na to je.„ Ja viem. Láska ide cez Ā~alúdok.„ CoĀ~e?„ rozesmál jsem se. No jo vlastnĀ~. Slovensky to tak být musí. Ale zní to veseleji, neĀ~ té naší verzi.„ PĀ~esně miláĀ~ku. A vĀ~bec ‐ co kdybych to udĀ~lal dneska k obĀ~du? Dala by sis?„ Ohrnula nos. To byl uĀ~ takový zaĀ~itý signál, Ā~e asi ne.„ Já na rozdíl od tebe, vzpomínky na lanĀ~mít do nemám. My jsme nic takového ani moc nejdli.„ Nech se pĀ~ekvapit, vzpomeĀ~ na bĀ~Ā~kovĀ~ Ā~ízky.„ Pavlínka pokrĀ~ila rameny.„ Máš pravdu. To by máš nenapadlo, Ā~e to mášĀ~e být tak dobrý.„ No to je tak dobrý proto, Ā~e to je ode máš.„ Náfuko.„ JistĀ~. Jak jinak.„ Zrovna kdyĀ~ jsme vzpomínali na vĀ•erejší noc, zazvonil dveĀ~ní zvonek. Myška.„ To musíte nechávat klíĀ~e v zámku? Ā~elovĀ~k se pak ani nedostane domĀ~.„ No já je tam nedal,„ bránil jsem se. „ Králice,“ oznámila Pavlína. „ Ty jsi proti ní byla vĀ~dycky zaujatá,“ odvĀ~tila jí Myška. Nejsme normální rodina. Copak bych mohl jít do poradny s tím, Ā~e macecha Ā~árlí na králici nevlastní dcery? Navíc ony by máš rovnou udaly, Ā~e jim vĀ~u k sobĀ~ tkaniĀ~ky a vymĀ~Ā~uju slánku s pepĀ~enkou. Ne, to by nešlo.„ Jsme se ve škole dneska dozvdĀ~li…,“ zaĀ~ala vykládat Myška, sotva se zula.„ Leští si to pĀ~ed tĀ~ídní schĀ~zku,“ upozornil jsem Pavlínu.„ Nenée … náhodou, já z tĀ~ídní schĀ~zky strach nemám.„ Co jste se dozvdĀ~li, Myško?„ Jak vznikl spam a z Ā•eho to je.„ Spam? Myslíš tu otravnou poštu a tak?„ zeptal jsem se.„ Jo. PĀ~esně. Si pĀ~edstav, Ā~e to pĀ~vodnĀ~ vzniklo, protoĀ~e nĀ~kdo chtĀ~l reklamnĀ~ vnucovat koĀ~enĀ~nou šunĀ~ lanĀ~mít.„ Ā~e by taková lidé vĀ~bec mohli existovat?„ rýpla si Pavlína.„ Jo. LanĀ~mít. FĀ~Ā~j.„ S odporem protáhla Myška.„ Tak za prvé dámy. Spam není z lanĀ~mítu ale z prejtu. A za druhé, ten lanĀ~mít dneska bude. A konec námitek.„ Myška se herecky rozbreĀ~ela.„ Buhééé... já uĀ~ do školy chodit nebudu. Já uĀ~ nechci nic vĀ~dĀ~t o lanĀ~mítu.„ Pavlína se do mne pustila taky.„ ZapomeĀ~ na to láska moje. Spam byl lanĀ~mít. Podívej se na Monty Pythony a uvidíš.„ JistĀ~, Ā~e jsem tu známou scĀ~nu znal. Tu nádhernou, známou scĀ~nu s PREJTEM.„ To jsou ty vĀ~domosti z internetu. KaĀ~dej blbec tam napíše, co ho napadne a pak se tomu Ā~íká wikipedie.„ JeĀ~íš Jirko, nešti máš. Je to lanĀ~mít a vĀ~dycky byl. Byla jsem v Anglii a vĀ~Ā~ mi, Ā~e to tak bylo.„ JenĀ~e tys t pomĀ~rnĀ~ nedávno. Já tam byl v roce 84. A to si buĀ~ jistá, Ā~e to tehdy byl prejt.„ TĀ~eba to byl prejtovéj lanĀ~mít,„ nabídla smíĀ~livĀ~ Myška.„ Nebo lanĀ~mítovéj prejt,„ odpovĀ~dĀ~la Pavlína.„ Vy myšlenkovĀ~ inkontinentní,“ dorazil jsem to. „ CoĀ~e jsme???„ zeptala se Myška. „ Tak se Ā~íká lidem, co jim to moc mluví. To neznáte?„ TY jsi pĀ~edevším myšlenkovĀ~ INKONSISTENTNÍ,“ zakoulela oĀ~ima Pavlína.„ To bys ty musel být myšlenkovĀ~ mokrej od rána do veĀ•era,“ pĀ~isadila si Myška. JeštĀ~, Ā~e se v tu chvíli ozval jeden z klientĀ~. I to je nĀ~kdy dĀ~vod proĀ• nepouĀ~it tĀ~lesný tresty.„ Utloukli jsme ho argumentama,“ prohlásila moje zrádná dcera a obĀ~ zbabĀ~le opustily kuchyĀ~. Klienta jsem vyĀ~ešil za pár minut, nová sestava do úĀ•etnictví a tu bych máš udĀ~lat veĀ•er. TakĀ~e milé dámy … teĀ~ s vrhám na ten lanĀ~mít. A jestli vám to nebude chutnat, tak aspoĀ~ víte, Ā~e vás nemiluju. Tedy... Ā~e máš nemilujete. Ale já myslím, Ā~e se budete oblizovat aĀ~ za ušima. ROMAN